

Ο Χ Ω Ρ Ι Κ Ο Σ,

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΔΗΜΟΤΙΚΗ.

Τιμάται, κατ' έτος δίσηλα 2, καθ' εξαμηνίαν 1, κατά τριμημίαν 1/2, προπληρωτέα.
Εκδίδεται άπκς της εβδομάδος, άπροσδιορίστως. — Τιμή καταχωρήσεως, 6 στίχοι λεπτά 15.

ΕΛΛΑΣ.

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ, 14 Δεκεμβρίου 1850.

ΤΑ ΤΕΧΝΑΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΠΡΟΣΤΑΤΩΝ ΜΑΣ.

Ουδέμια άναμφιβόλως δύναται νά υπάρξη τυραννία μάλλον σκληρά και άποτρόπαιος, παρά την τυραννίαν εκείνην, ήτις διενεργείται, ή φαίνεται διενεργουμένη, υπό τὸ πρόσημα της έλευθερίας, δι' αὐτῶν τῶν χειρῶν τοῦ τυραννομένου. Ἡ τυραννία αὕτη, ἐνῶ καταπιέζει και κατά πάντα τρόπον καταστρέφει τὸν ἄνθρωπον, παρίσταναι αὐτὸν προσέτι ὅλως ἐξηχραιωμένον, πᾶν αἰσθημα αξιοπρεπείας και ἀνθρωπισμοῦ ἀπολωλεκότα και πάντα ἀνάξιον, ὡς και αὐτῆς τῆς συμπαθείας τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. Ἄλλ' οἱ φιλελευθεροὶ δυνάσκει μασ, οἵτινες καθ' ὅλα διίσχυρίζονται και θέλουσι νά φαίνωνται ἔξοχοι, ὑπερέβησαν ἀγαντιρότητος, τοῦλάχιστον κατά τὸ εἶδος τοῦτο τῆς τυραννίας, ἅπαντας τοὺς τυράννους τῆς ἀνθρωπότητος. Ἡ ἱστορία τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως παρέχει ἄφθονα τὰ ἐπιχειρήματα πρὸς ἀπόδειξιν τούτου ὥστε οὐδεὶς, εἰδήμων ὄπωσον τῆς ἱστορίας ταύτης, ἠδύνατο ἐλλόγως νά ἀμφιβάλλη, πολὺ δὲ ὀλιγώτερον οἱ ἑπτανήσιοι, οἵτινες, ἐπὶ ὅλην σχεδὸν πεσσαρακονταετίαν, ἐπίαμεν και εἰσέτι εἴμεθα, δυστυχῶς, ἠναγκασμένοι νά πίνωμεν τὸ πικρὸν τῆς ἀγγλικῆς προστασίας ποτήριον. Ὅσοι ὅμως πληρέστατα και ἂν ἦναι ἕκαστος πεπεισμένος εἰς τοῦτο, εἰς τὸν ἀνεξάρτητον τύπον ἐπιβάλλεται ἀναμφιλέτως τὸ καθήκον, τοῦ νά σχίξη πάντοτε τὸ κάλυμμα πάσης τοιαύτης φύσεως ἀποπείρας, νά καταστηματούξη αὐτὴν προσηκόντως ἐνώπιον τοῦ ἀδεκάστου δικαστηρίου τῆς κοινῆς γνώμης και τῆς ἱστορίας, και νά καθίστασι παντάπασιν ἀναπολογήτους τοὺς τολμῶντας, κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, νά βεβηλώσι τὸ θεῖον και ἅγιον ὄνομα τῆς ἐλευθερίας, και τοὺς λάτρεις αὐτῶν και θιασώτας. Τὸ καθήκον αὐτὸ και ἡμεῖς, κατὰ δύναμιν, ἐκπληροῦντες, ἐρχόμεθα νά εἴπωμεν ὀλίγα τινὰ περὶ τῶν ἐσχάτως διατρεξάντων ἐν τῇ Βουλῇ τῶν ἀντιπροσώπων.

Οἱ σφόδρα φιλελευθεροὶ προσταῖται μασ, οἱ πατέρες οὗτοι τῶν συνταγματικῶν ἐγγυήσεων, ἀναγκασθέντες ὑπὸ τῆς ἀκαταμαχίτου φορέας τῶν πραγμάτων νά ὑποκύψωσιν εἰς τὸν ἀναλλοίωτον νόμον τῆς ἀνθρωπίνης προόδου, και νά ἀναγνωρίσωσιν εἰς ἡμᾶς, μετὰ τσαῦτα ἐτη,

μόλις πέρυσι τὸ δικαίωμα τοῦ ἐλευθέρως διανοεῖσθαι και κηρύττειν διὰ τοῦ τύπου τὰ φρονήματα και τὰ αἰσθήματα μασ, ὡς και τὸ δικαίωμα, ἐν μέρει, τοῦ ἐλευθέρως ἐκλέγειν τοὺς ἀντιπροσώπους μασ· ἐπεφυλάχθησαν ὅμως ἀκολούθως νά καταστρέψωσι και ἐξ ὀλοκλήρου νά ἐκμηδενίσωσι δι' αὐτῶν τῶν ἡμετέρων χειρῶν ἀμφοτέρω τὰ δικαιώματα ταῦτα. Διὰ τοῦτο βλέπομεν τὸν Κ. Οὐάρδον, ὄχι μόνον ἐκσφενδαίνοντα εἰς τοὺς ἐπροςκόπελους ἀκρίτως τοὺς δημοσιογράφους, και διὰ νά κατασιγάσῃ τὴν κατ' αὐτοῦ καταβολὴν τοῦ εὐρωπαϊκοῦ τύπου, μὴ αἰσχυρόμενον νά κηρύττῃ ἐν τῇ πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν ἀποικιῶν ἀλληλογραφία του, ὅτι ὑπεχρέωθη νά πράξῃ τοῦτο δυνάμει ἰονικοῦ νόμου, τῆς ὑψηλῆς, λέγομεν, ἀτυνομίας, τὴν ὀποίαν, και μετὰ τὰς ἐπισήμους διακηρύξεις τοῦ διαβοήτου θεμελιωτοῦ της, και μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῶν κωδίκων, διίσχυρίζονται οὕτως ἀναιδῶς ἐτι ἐν ἰσχύϊ και ἴσως· ἀλλὰ και προτείνοντά ἐν τῇ Βουλῇ τῶν ἀντιπροσώπων, κατὰ τὴν πρώτην περὶ τὸν Ἰούλιον ἀναβληθεῖσαν σύνοδόν της, νόμον δυνάμενον, ὄχι μόνον ὀλέθριον νά ἐπιπέρῃ περιορισμὸν εἰς τὴν ἐλευθερίαν τοῦ τύπου, ἀλλὰ και ὀλοτελῶς αὐτὴν νά ἐκμηδενίσῃ.

Ἐνῶ ἀπέπειράτο ταῦτα ὁ Κ. Οὐάρδος κατὰ τῆς ἐλευθερίας τοῦ τύπου, δὲν ἔπαυε συγχρόνως τοῦ νά σκευρῆ διὰ τῶν ὀργάνων του, τὴν παντελῆ καταστροφὴν τοῦ εἰς ἡμᾶς ἀναγνωρισθέντος ἐτέρου δικαιώματος τοῦ δικαιώματος, λέγομεν, τῆς ἐλευθερίας ἀντιπροσωπείας, ἀγανίζόμενος νά ἀντικαταστήσῃ εἰς τὸ ἐν ἐπαράτῳ τῇ λήξει προκαταρκτικὸν συμβούλιον, ἕτερον μενοβούλιον μάλλον αὐθαίρετον και τυραννικόν, ἀπαρτιζόμενον ἐκ μόνου τοῦ ἐπάρχου, ἔχοντος ἀποκλειστικῶς τὸ δικαίωμα τοῦ νά ἀναγνωρίσῃ τὰ προσόντα τῶν ἐκλογέων και ἐκλεξιμῶν. Εἶναι δὲ εὐκόλον νά ἐννοήσῃ ὅστισδήποτε ἐάν, καθιερουμένου τοῦ δικαιώματος τούτου, ἦτο πλέον δυνατὸν νά υπάρξῃ οὐδὲ σκιά ἐλευθερίας ἀντιπροσωπείας, και μάλιστα, ὅταν ἀναλογισθῆ, ὅτι ἐμελλε τοῦτο νά ἐξαριᾶται ἐξ ἐνὸς Καρούσου, και τοιούτων ἀπονενομημένων και ἀσπόνδων ἐχθρῶν τῶν δικαιωμάτων τῆς πατρίδος. Ἄλλὰ, χάρις εἰς τὴν σταθερότητα τῶν ἀντιπροσώπων τῆς ἑπτανήσου, τῶσον ἢ κατὰ τοῦ τύπου ἀπόπειρα, ὅσον και ἢ κατὰ τῆς ἐλευθερίας ἀντιπροσωπείας πρώτη αὕτη σκευωρία, ἀπέτυχε και ὀλοσκόλου ἐματαιώθη.

ΠΑΡΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΠΑΡΩΒΑΤΕΙΟΥ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΟΥ ΝΕΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
Α1.Σ4.41 φ4.0014

Δεν άπώλεσεν όμως ο Κ. Ουάρδος τας ελπίδας του, ούτε παρητήθη του δολφίου σκοπού του, άλλ' ήγωνίσθη και δευτέραν, έτι καταχθονιωτέραν, να στήση παγίδα, όχι μόνον προς καταστροφήν άμφοτέρων αυτών των δικαιοματών, αλλά και παντός εν γένει νόμου, παρέχοντος έγγυήσιν τινα προς την ασφάλειαν και τὰ συμφέροντα των πολιτών, και να καταστήση ούτως, άπαξ δια παντός, την Βουλήν των αντιπροσώπων, κύμβαλον άπλώως αλαλάζον και κωμικόν αυτόχρημα παίγιον.

Προς επίτευξιν δέ του σκοπού τούτου, εν άπουσία της Βουλής, εξέδωκε δια του τυρλου του όργάνου, της κωφαλάου Γερουσίας, εναντίον των ήρτων και αυτού του καλουμένου συντάγματος διατάξεων, την πράξιν εκείνην, δι' ης μεταρρύθμισε τον εκλογικόν νόμον, και ως ο άλιεύς, ως τις δια μικρού δόλου άποσπάσθη τον μέγαν, εξέτεινεν αυτόν όπισωσιν επί το έλευθερώτερον, ένα δελεάζη εύκολώτερον τους αντιπρόσωπους να τον επικυρώσωσι, και ούτω να αναγνωρίσωσιν εις την Γερουσίαν, ο έστιν εις τον άρμοστήν, το δικαίωμα του να καταργή προϋπάρχοντας και να δημιουργή νέους εν άπουσία της Βουλής νόμους. Συγχρόνως δέ, δια να σηματοποιή υπέρ τούτου πλειοψηφίαν, τὰ πάντα έδολιεύσατο και έμνηνεύθη. Τινάς των βουλευτών ήδυνήθη, κατά δυστυχίαν, — Κίριος σίδη δια πόρων καταχθονίων ραδιουργιών, η επί ποίαις άπατηλαίς υποσχέσεσι — να έλευση υπέρ της πράξεως της Γερουσίας, και της αναγνωρίσεως εις ταύτην του ειρημένου δικαίωματος. Τους βουλευτάς της Κεφαλληνίας και Ιθάκης, μεθ' των η αντιπολίτευσις καθίστατο μάλλον σοβαρά και ισχυρά, δολίως απέκλεισε της Βουλής, συγκαλέσας αυτήν δεκά, πρότερον της ώρισμένης, ημερας, και μη άποστείλας, ως υπεσγέθη και είδοποίησε δια της τοπικής κυβερνήσεως ένα έκαστον αυτών, τὸ άτιμόπλοιον, δια να μεταβώσιν εις Κέρκυραν και να παρευρεθώσιν έγκαίρως εις την Βουλήν, άλλ' επίβουλας ραδιουργήσας, όπωσ η ελληνική κυβέρνησις δώση εις αυτόν την άφορμήν του να παραιτήνη, παρά τας υποσχέσεις του, τον αποκλεισμόν της Κεφαλληνίας και Ιθάκης, δια την εισαχθείσαν εις ημάς, χάριτι της κυβερνήσεώς του, λαορθηρόν νόσον της χολέρας.

Αλλ' εναντίον όλων αυτών των καταχθινίων μηχανορραφιών, η δύναμις του Ύψιστου, δια μιας ψήφου, κατέστρεψε τὰ έλευθεριοκτόνα του άρμοστού σχέδια, και εξησφάλισε και την φοράν ταύτην — έστω και εις τον χάρτην — τὰ όλίγα δικαίωματα της πατρίδος. Ίνα δέ καταδειχθῆ έτι ενάργστερον η σκευωρηθείσα πλεκτάνη, έξαρκεί να έπωμεν εις τους αναγνώστας ημών, ότι η Βουλή, άφού ήκούρωσε την ειρημένην και τινας έτέρας εν άπουσία της εκδοθείσας πράξεις της Γερουσίας, επεψήφισεν αυτάς εκ νέου τηρήσασα τὰς αυτάς των διατάξεις, και ακολουθώσας τὰς καθυπέβαλεν εις την έγκρίσιν της Γερουσίας η δέ αρχή αυτή άπέρίψεν αυτάς και του μηδένως άλλωθιθείσας, χωρίς ουδέ να αισχυνθῆ, ότι ούτω καταλαμβάνεται επ' αυτοφώρω επίβουλος και δολία. Είναι δέ άρα γε ανάγκη μακρών λόγων προς άποδείξιν, ότι, α, ο άρμοστής έπετύχχανε την εις την Γερουσίαν του παρά της Βουλής αναγνωρίσιν τούτου τερατώδους δικαίωματος, η, μετά τοςαύτα και πληκαυτά μαρτύρια, ύφ' ημών άνακηθείσα έλευθερά αντιπροσωπεία, έσφαγιάζετο δια

των ημετέρων χειρών, και καθίστατο αληθής έπικουρονίς της συνταγματικής ημών κωμωδίας, δυναμένης της Γερουσίας, ως όρθώατα περετήρησέ τις των εντίμων βουλευτών Λευκάδος, να καταργή τους υπό της Βουλής ψηφισθέντας και υπό των άλλων αρχών κυρωθέντας νόμους, άμα οι Βουλευται εξέλωσι του βουλευτηρίου; Ηθέλαμεν βεβαίως άδικήσει πολύ τον νοϋν των αναγνωστών μας, εάν επεμένομεν περισσότερον εις τούτο.

Αλλ' ό,τι καθίσταται αληθώς άπορίας άξίον είναι, πως άνδρες διακεκριμένοι επί συνέσει και ικανότητι, δεν εξηκέσθησαν εις το να δώσωσι μόνον υπέρ της Γερουσίας την ψήφον των, αλλά και πρόσβάλλουσι δια των έφημερίδων των, με την εις αυτούς συνήθη επιθεξιότητα, εκείνους των βουλευτών, οίντινες άλλην έδωκαν ψήφον και διατεινόνται σχολαστικίζοντες και δογματολογούντες εις έτι, ότι είναι άδιαφιλονέκτων το άλλοκοτον τούτο εις την Γερουσίαν δικαίωμα. Τί να ειπῆ δέ τις περι άλλων τινών, οίντινες, εγκάυχώμενοι εις την διπλωματικὴν αυτών ικανότητα, εις τας παλαιάς προς την πατρίδα των εκδουλεύσεις, εις τας εν Άγγλία άποστολάς των και εις τους μεγάλους εκεί προς βελτίωσιν της καταστάσεώς μας αγώνάς των, δια μιν της έφημερίδος των διεπιλονέκτων εντόνας, και εξεφράσθησαν κατ' αυτής της παρανόμου και αυθαίρετου αντιποίσεως της Γερουσίας, ως και άλλοτε κατά της ύψηλης λεγόμενης αστυνομίας δια δε της ψήφου των εις την Βουλήν, ανεγνώρισαν εις την Γερουσίαν και εις τον άρμοστήν άμφοτέρα τὰ τερατώδη ταύτα δικαίωματα! Ύπάγεται άρα γε και τούτο εις την διπλωματικὴν σφαίραν; εις την μετριοφροσύνην; Είναι άρα γε άπάτη; είναι άπλη αντίφασις; είναι... τί είναι; Μη πως αί παρατηρήσεις ημών αυται ηναι ψευδορίζοσπαστισμοός; μη πως ηναι ψευδοφιλαυτία; μη πως δι αυτών δημοκοποϋντες έρεθίζωμεν τον λαόν; Το κοινόν άς άποφανθῆ. Κίς ημάς εντοσούτω άς επιτραπή παρά των πολιτικών άνδρών τούτων να τοίς ένθυμίσωμεν, ότι οι δυνάσται, δια να καθιστώσιν άμφίβολον την φιλοπατρίαν και την άρετήν, και δια να απέλιψωσι τους λαούς προσπαθούσι να σαγηνεύωσι πάντοτε και να καθισώσιν υπόπτους τους άποποιούμενους εις την υπεράσπισιν και την διεκδίκησιν των δικαιοματών και των συμφερόντων της πατρίδος. Οι προγάραι ημών, και κατά τούτο, παρέχουσιν εις ημάς άφθονα παραδείγματα, εάν μόνον στρέψωμεν περίεξ ημών τους οφθαλμούς μας.

Προς τον Πρόεδρον της Βουλής των αντιπροσώπων της Έπτανήσου.

Κύριε Πρόεδρε, Είναι ήδη εις ημάς άρκούντως γνωστά τὰ διατρέξαντα εντός του βουλευτηρίου, κατά την παρελθούσαν Κυριακήν, 26 Νοεμβρίου 1850 ε. έλλ. εις την όποιαν, η έννάτη, η μάλλον ειπείν, η πρώτη έλευθερά Βουλή των αντιπροσώπων της Έπτανήσου, άφειλε να άποδείξῃ έαυτήν ένδοξότεραν και μεγαλοπρεπέστεραν άφ' όσας ποτέ ημάς διετήρησεν η βουλευτική ιστορία των συνταγματικών επικρατειών.

Η Βουλή αυτή, συναιθαγομένη, φαίνεται, την όντως

εραν και ύψηλήν αυτής άποστολήν, και αναγνωρίζουσα τέλος τη πραγματικὴν βούλησιν και τὸ μόνον θεληκάρδιον αίσθημα, εκ των όποιων εμπνέονται οι παρ' αυτής αντιπροσωπεύμενοι λαοί, άφειλε, δια των υποφαινόμενων αντιπροσώπων, οίντινες, ως εκ της ιδιαίτερας αυτών πορείας και έντολής, άνεδέχθησαν, ούτως ειπείν, την πρωτοβουλίαν, να διακηρύξη επισήμως, δι' επί τούτου ψηφίσματος, τὰ έθνοκυριαρχικά δικαίωματα της Έπτανήσου και την ένωσιν αυτής μετά της άπελευθερωμένης Ελλάδος; συγχρόνως δέ να φροντίσῃ περι της ταχείας εκτελέσεως του ψηφίσματος τούτου.

Ο Βουλευτής Κεφαλληνίας, Κ. Ιωάννης Τυπάδος, εκπορευθείς υπό των υποφαινόμενων να γένη ο διερμηνεύς των ιδίων αυτών φρονημάτων, και εκείνων, ως δεν άμφίβαλλον, άπάσης της Βουλής, εξεφώνησε, κατά την μνησθείσαν ήμεραν, σύντομόν τινα λόγον, μετά τὸ τέλος του όποιου ειπε: « Καταθέτω επί της τραπέζης και καθυποβάλλω εις τας ψήφους της Βουλής τὸ εξής ψήφισμα, η τὸ όποιον ήρχισεν άμέσως να αναγινώσκῃ. (α)

Ενῶ όμως ο αυτός βουλευτής Κεφαλληνίας ανεγίνωσκε τὸ ψήφισμα και εύρίσκετο εις τον τελευταίον αυτου παράγραφον, τον διαλαμβάνοντα τὰ μέσα της εκτελέσεως, ημεις, Κ. Πρόεδρε, κατ' εκείνην την στιγμήν, έλαβετε έγγραφόν τι παρά του αναπληροϋντος χρέη γραμματέως Κ. Περικλέους Φλαμπουριάου, και χωρίς να τὸ αναγνώσῃτε εις την Βουλήν, διεκόψατε αυθαίρετως τον άγορεύοντα και αναγινώσκοντα βουλευτήν, και άνηγγείλατε άπλως ταύτας τας λέξεις. « Αναβολή δι' έξ μηνας. »

Μετά την άγγελίαν ταύτην, παρητήσατε, Κ. Πρόεδρε, την θέσιν σας και εξήλθατε άμέσως εκ του βουλευτηρίου, συναδευόμενος υπό των γραμματέων της Βουλής και τινων βουλευτών. Εγκαταλείψατε ούτω τὰ πάντα; ως εγκαταλείπειται στρατόπεδον υπό αρχηγούντος στρατηγού. Και αν οι υποφαινόμενοι, μετά έτέρων τινων βουλευτών, δεν ήθελαν επιμένει προς καθυσχασιν και αναχώρησιν του εν τῷ άρροατηρίω παρευρισκομένου πληθους, επευφημούντος μετ' ένθουσιασμού τὸ αναγνωσθέν ψήφισμα και άνανακτούτος δια την άπροσδόκητον αναβολήν, εμπνέουσας φυσικά σοβαράς ύπονοίας, Κύριος οίδεν όποια ήθελαν συμβῆ άπαίσινα γεγονότα. Ας ήθελεν όμως κρίνει ο κόσμος, αν όχι η συνείδησις εκάστου, εις ποίον τότε έναπέκειτο η ευθύνη, ως κρίνει ήδη και σήμερον περι των διατρέξαντων.

Τὸ ψήφισμα έντοσούτω διέμεινεν επί της τραπέζης μετὰ διαφόρων άλλων έγγράφων, έπειτα από την δραπέτευσιν του γραμματέως Κ. Ανδρέου Βλάντη, και τὸ έλαβεν εις χειράς του μετά των λοιπών έγγράφων ο συμβοηθός του Κ. Κουτσουκόπουλος.

Αυτή είναι, Κ. Πρόεδρε, η άκριβής και πιστή εκθεσις των γεγονότων, εν συντόμῳ, όσα, ως δεν άγνοείτε, έλαβαν χώραν κατά την 26 Νοεμβρίου 1850 εντός του βουλευτηρίου. Οι υποφαινόμενοι όμως αντιπρόσωποι, χωρίς να εκπεμώσι προς τὸ παρόν εις έτέρας παρατηρήσεις, η εις την έρευναν της ευθύνης, την όποιαν ημεις, Κ. Πρόεδρε, και οι γραμματεῖς της Βουλής άνεδέχθητε

ε. Σ. (α) Ενταύθα επτά τὸ ψήφισμα περι ενώσιν ημών, τὸ παραλείπονται.

νώπιον των έντολών σας και των παρούσων και επερχόμενων γενεών, περιορίζονται άπλως να εξετάσωσι την διαγωγὴν άμφοτέρων άπέναντι των κυριαρχικών και άδιαφιλονέκτων δικαιοματών της Βουλής.

Δεν δύνασθε, Κ. Πρόεδρε, να άρνηθῃτε, ότι ουδεις έχει τὸ δικαίωμα να διακόπτῃ, συνεδριάζούσης της Βουλής, τον έχοντα τον λόγον και άγορεύοντα βουλευτήν. Η μόνη περίπτωσις, κατά την όποιαν ο Πρόεδρος δύναται να άφαιρέσῃ τον λόγον, η να διακόψῃ τον άγορεύοντα, είναι, όσακις ούτος παρεκτρέπεται του προκειμένου η έξακείλει εις άπρεπείς προσωπικάς ύβρεις, επί σκοπῶ μόνον να τον άνακαλέσῃ εις τὸ προκειμένον και εις την εύχούσιαν. Ύμεις άπεναντίας διεκόψατε τον άγορεύοντα και αναγινώσκοντα τὸ ψήφισμα βουλευτήν Κ. Τυπάδον, άνεβάλετε την Βουλήν και εξήλθετε αυτής, καθ' ην στιγμήν άπεπερατούτο και υπεστηρίζετο τὸ ιερώτερον και σημαντικώτερον αντικείμενον άφ' όσα ποτέ ένδύνατο να ενδιαφέρωσι τον επανησιακόν λαόν τὸ άντικείμενον δηλαδή της εθνικής αυτου άποκαταστάσεως, την όποιαν και ημεις αυτοί εγκάυχασθε ότι επιθυμείτε. Η πράξις δέ αυτή και όσοι την ήκολούθησαν, τοςοϋτο μάλλον άποκαθίσταται βαρύτερα, καθόσον έγνωρίζετε προηγουμένως, ότι έμελλε κατ' εκείνην την στιγμήν να παρουσιασθῆ τὸ περι ενώσιν ως ψήφισμα, τὸ όποιον τότε και ένωπίον σας ανεγινώσκετο.

Τὸ έγγραφον, τὸ όποιον κατ' εκείνην την στιγμήν έλαβετε υπό του Κ. Φλαμπουριάου άπεσφραγισμένον, και τὸ όποιον άνηγγείλατε ότι ήτοι αναβολή των εργασιών της Βουλής δι' έξ μηνας, δεν ένδύνατο κατ' ουδένα τρόπον, αν ήτο και τούτο, να σας παραχωρήσῃ τὸ δικαίωμα του να διακόψῃτε τον άγορεύοντα και αναγινώσκοντα βουλευτήν, και, αναχωρούντες, να δώσητε τὸ παράδειγμα της συγχύσεως και της δραπέτευσως.

Αλλά, και τὸ εναντίον αν υπετίθετο, η Βουλή δεν είχεν ουδεμίαν βεβαιότητα, ότι τὸ μνησθέν έγγραφον διελάμβανε περι αναβολής, διότι, ως δεν δύνασθε να άρνηθῃτε, δεν τὸ ανεγνώσατε εις αυτήν, όπως πληροφορηθῆ περι της ταυτότητός του, και γνωρίσῃ προς τούτοις επισήμως, αν νομίμως άνεβάλλετο.

Εάν όμως υποτεθῆσει τὸ ρηθέν έγγραφον, τὸ όποιον παρέδωκεν εις ημάς ο Κ. Φλαμπουριάης, ήτο τῷόντι δια άγγελμα του άρμοστού και διελάμβανε περι δευτέρας εξάμηνου αναβολής, η Βουλή είχε πάντοτε τὸ δικαίωμα να απαιτήσῃ την εν συνεδριάσει άνάγνωσίν του, διότι ένδύνατο όχι μόνον να ανακαλύψῃ εις αυτό παρατυπίας τοιαύτας, αί τινες να άποκαθιστώσιν αυτό άπαραδέκτον, αλλά και να άρνηθῆ, ως και πραγματικώς οι υποφαινόμενοι άρνούνται, τὸ δικαίωμα εις τον άρμοστήν δευτέρας και τρίτης αναβολής της αυτής συνόδου. Αυτοί δεν αναγινώρίζουν τὸ δικαίωμα εις την προστατίδα δύναμιν του να επεμβαίνῃ εις τὰ επανησιακά και να έρμηνεύῃ αυτά κατ' άρέσκειαν, ουδέ εις περιστασιν άμφισβητήσεως αναγνωρίζουν αυτήν ως διατιτήν. Η ένστάσα Βουλή, ως και κάποια των προκατόχων της, εξεφράσθησαν συμφωνως με τας άρχάς ταύτας.

Οπωσδήποτε λοιπόν και αν θεωρηθῆ τὸ μνησθέν έγγραφον, δει ένδύνατο ποτέ να επιφέρῃ τας συνεπείας, τας όποιας έπεφερεν εις τὸ περι ουδ' ό λόγος αντικείμενον της ενώσιν ως και της διακοπῆ των εργασιών της Βουλής.

3 0 1 0 1 3 T A B Λ E I O K A I I
Y O P H C H A O E T I C H O M H C H O C H A I H H P H T H C H A I C H O M H A
Y O I K H P T A P . Π H T O A A Y C A

ΙΑΚΩΒΑΤΗΛΙΟΥ
ΔΗΜΟΦΙΛΟΥ
ΜΟΥΣΙΚΟΥ

ΑΝΗΛΛΑΔΟΣ Η ΤΟΥΜΑΤ ΚΟΥΤΥ ΤΟΥ ΧΕ

Επομένως η διαγωγή υμών, Κ. Πρόεδρε, εις τοιαύτην περιπτώσει, αποκαθίσταται αυθαιρέτος και παράνομος, καθότι εσφετερίσθη και κατέστρεψε τα αδιαφιλονίκητα δικαιώματα άπάσης της Βουλής.

Η διαγωγή δέ των γραμματέων, και ιδίως του Κ. Ανδρέου Βλαντή, γραμματέως έκλεχθέντος υπό της Βουλής, καταντά έτι μάλλον επιλήψιμος και υπεύθυνος, διότι, δραστηρεύσας ούτος εκ της Βουλής, έγκατέλειψε τό γραφείον και τά έπί της τραπέζης κείμενα έγγραφα, τά όποια όλα είναι υπό την ευθύνην του.

Τό χειρίστον δέ πάντων είναι, ότι τό μνησθέν περι ένώσεως ψήφισμα, τό όποιον, ως έβρέθη, έμεινεν εις τάς χείρας του Κ. Κουτσουκοπούλου, υπεξαίρεθη, ως άδεται λόγος, εκ του γραφείου της Βουλής και δέν υπάρχει πλέον. Αί διαδιδόμεναι αύται φήμαι τείνουν να λάβωσι διά τους υποφαινομένους χαρακτηρισά αληθείας, καθ' όσον τινές εκ αυτών απήτησαν παρά του γραμματέως αντίγραφον εκ του ψηφίσματος και εκ των πρακτικών της τελευταίας συνεδριάσεως, και αύτός, παραβαίνων τά καθήκοντά του και τά μεριτοϋδε παραδεδεγμένα έθιμα της Βουλής, όχι μόνον άπεποιήθη να δώση τά απαιτηθέντα αντίγραφα, άλλ' άπεποιήθη να δώση και λόγον της αυθαιρέτου άποποιήσεώς του. Αύτός άπεκατέστη άνωτερος και της Βουλής και των Βουλευτών και των νόμων.

Οί υποφαινοόμενοι αντιπρόσωποι, συναισθανόμενοι την βαρύτητα των ύψηλών και ιερών αυτών καθηκόντων, και συνειδότες των ιδίων δικαιωμάτων, ως και εκείνων του σώματος του όποίου άπαρτίζουσι μέρος, κρίνουν ιερών αυτών χρέος, πριν άναχωρήσωσιν εκ του τόπου, όπου υπάρχει ή Βουλευτική αυτών έδρα, να ύψώσωσι την ρωγήν των και να διαμαρτυρηθώσιν έντόνωσ, ως και τρώντι διαμαρτύρονται, έναντίον της παρανόμου άναβολής του άρμοστού, ως επίσης έναντίον της αυθαιρέτου και παράνομου διαγωγής υμών, Κ. Πρόεδρε, και των γραμματέων της Βουλής. Έναποθέτοντες δέ τό έγγραφον τούτο εις χείρας σας, όπως καθυποβάλλετε αύτό μόλις συγκαλεσθή ή Βουλή, επιφυλάττονται να πράξωσιν άκολούθως πάν ό,τι κρίνωσιν εύλογον και κατάλληλον εις την προκειμένην περίπτωσιν.

Κέρκυρα, 1 Δεκεμβρίου 1850. ε. έλλ.

Οί άντιπρόσωποι.

Γ. Α. Λιβαδάς, Στ. Σ. Πυλαρινός, Α Συγούρος Δεσύλας, Τ. Παΐζης, Ι. Τ. Δοτοράτος, Φ. Δομενεγινης, Ν. Δομενεγινης Η. Ζερβός, Ι. Μομφεράτος, Χ. Ποφάντης.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Συνέχεια των άθλων της άστυνομίας.

Αί συνεχείς καταπιέσεις, αι άλλεπάλληλοι καταδιώξεις, αι σκανδαλώδεις των νόμων καταπατήσεις και αι ανήκουστοι της άστυνομίας αυθαιρέσαι κατήντησαν εις τόν βαθμόν έσχάτης ωμότητος και σκληράς θηριωδίας. Καθ' ήμέραν συλλαμβάνονται, φυλακίζονται άκρίτως, καθυποβάλλονται εις πρόστιμα και, διά μόνον τό φιλογενές αίσθημά των, έξυβρίζονται άναιδώς ουχι μόνον υπό των άσπλών χωροφυλάκων, άλλά και υπ' αυτού του αστυνόμου Κ. Φάγιερς, άγγλου τό γένος, φιλήσυχοι και ένάρετοι πολίται. Τό στενόν του Χωριου φύλλον μόλις έξήκει να καταγάφη άκριδώς τάς τοιαύτας βαρβάρους της αναρχικής κυβερνήσεώς μας πράξεις.

Προχθές, καταδοθέντες, ως παραξίαί, παρά τινος κούφου και τυφλού του ληστάρχου μας όργάνου, διάφοροι κάτοικοι του χωρίου Κοθρέως, μεθ' όν και ό ένάρετος πολίτης και αξιοσεβάστος ιερεύς, Γεράσιμος Βρυώνης, άπ-

εσπάσθησαν των έργασιών των και έσύρθησαν, όδόν έπτά ώρών, εις την άστυνομίαν, ήτις, άπόδ, κατά τόν συνήθη αύτης βάρβαρον και άναιδή τρόπον, τους έξυβρίσεν, απέπεμψεν αύτούς εις τά ύδια, έξαιρουμένου του Ν. Κ. Καββαδιά, τόν όποιον έράμψεν εις την φυλακήν και κατεδίκασε και εις τό πρόστιμον διασήλων τεσσάρων.

Εις Πύλαρον, κατά την ήμέραν της άφιξέως των άντιπροσώπων, έγένοντο διάφοροι κατ' οίκον έρευναι, και άκολούθως καθυπεβλήθη εις την άστυνομικήν μάστιγα ό Κ. Νικόλαος Ποταμιάνος. Διάτι δέ έφωταγώγησάν τινες τάς οικίας των, προστάως τις κατεβίβασε σκανδαλώδως τά φώτα και ήρέθισε τους πολίτας εις ταραχάς.

Εις Αργαστόλιον τά αύτά άναισχύτως άκολουθούσι να κακουργώνται. Μόλις χθές, συμπληρώσας την παρομοίως υπό της άστυνομίας εις αύτόν επιβληθείσαν ποινήν, έξήθε του δεσμοτηρίου ό φιλήσυχος τεχνίτης Διονύσιος Πετσάλης, και ίδου ρίπτεται πάλιν εις αύτό υπό της αύτης βανδαλικής αρχής; μετά του έτέρου τεχνίτου Σπυριδιάνος Μαζαράκη.

Τίς, βλέπων άκαταπίεστως τάς τοιαύτας σκληρότητας και άπάνθρωπίας, ούτω παράνομως και μετά τσαούτης άναισχυντίας έξασκουμένας επί πολιτών άθώων, δέν ήθελεν άνακράξει, ότι διοικούμεθα όχι υπ' ανθρώπων όπωςούν πολιτισμένων, όχι υπό των καλουμένων φιλελευθέρων άγγλων, άλλ' υπό Κάφρων και Οθων, υπό αυτόχρημα λήστων και κακούργων; Πόσον άρα σκοπόν συνέλαβεν ή λεγομένη κυβερνήσις μας; Τί πρότίθεται ό όριζοσπάτης της Αγγλίας Κ. Ουάρδος; να μάς άμα άρα δι' αύτης της πολιτικής ής και φιλιανθρώπου διοικήσεώς του, να αγαπήσωμεν την προστασίαν του; να μάς εκβάλη τό βάπτισμα; να έξαλείψη εκ των καρδιών ημών τό αίσθημα της έλληνικής ημών άποκαταστάσεως; Πόσον παχυλή είναι ή πλάγη του! Ας εκτείνη τά δεσμοτήριά του, ας συναθροίση εις αύτά άπαντας τους έπτανήσιους, ως ό όμοιος αυτώ Αλλή πασάς τους Γαρδικιώτας, και ας μάς καταστρέψη έως ένός διά των πυροβόλων του οι λίθοι μας αύτοι θέλουσι συνταραχθή, θέλουσιν άναβοήσει, θέλουσι θεθαίως άποτινάξει τόν έπαχθή και σκληρόν ζυγόν της άγγλικής προστασίας.

—Ο λαός του Αηξουρίου, ιδίως δέ οι παραποτάμιοι, προσέφεραν προς τόν ιατρόν Κ. Λεωνίδα Κατασίτην χρυσούν σταυρόν, ως δείγμα εύγνωμοσύνης, διά τόν, έν καιρώ της λαοφθόρου χολέρας, άνάματον αυτού ζήλον εις τό να χορηγή πάσαν δυνατήν βοήθειαν και παραμυθίαν προς τους πάσχοντας. Τό δώρον τούτο, ένθ' παρίστησιν άφ' ενός την πρέπουσιν ήθικην άμοιβήν προς τόν ιατρόν Κατασίτην, τιμά άφ' έτέρου τόν λαόν, ως προθυμοποιούμενον και να έξωτερικεύη, όπως δύναται, την προς τους αγαθοεργούς του εύγνωμοσύνην.

— Η κυβερνήσις, προς κατάθλιψιν του πανταχόθεν περιχειλιζόντος έθνικού πνεύματος, έβαλεν εις ένέργειαν και την έτέραν άστυνομικήν της πλευράν, τό έτερον αύτης νευρόσπαστον, τόν άγγλοχειροτόνητον Κοιτομίχαλον. Η ύψηλή άστυνομία τούτου έξεσφενδόνισεν εις τόν σκόπελον των Βαρδιάνων, τόν αξιοσεβάστων Ιερέα Δημήτριον Μελέτην, έφημέριον της Γ. Ο. Φουσατού. Τό έγκλημα; εύρισκόμενος επί τινος ήλικού, ότε διεδούθη δι' άντιπρόσωπον ή χαριέστερον αύτός, θέλωμεν επανέλθει προσηχώς επί του άντικειμένου τούτου.

